

עפ"ג 44979/09/13 - גאנם עווידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 פברואר 2014

עפ"ג 44979-09-13 עפ"ג

33933-10-13

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אברהם יעקב,

סג"נ כב' השופט אהרון מקובר

גאנם עווידה

נגד

מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד חאג' יחיא

ב"כ המשיבה עו"ד אורן בר עוז ועו"ד יעל הרץ

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער (המשיב) וחברה להספקת כוח אדם שהיה מנהלה הורשעו על פי הודאותיהם בקבלת חשבוניות פיקטיביות אותן ניכו בדיווחי הנאשמת למע"מ בסך כולל של 33,781,087 ש"ח כאשר סכום המע"מ הגלום בהם הוא 4,873,083 ₪ ובאי הגשת שני מאזנים של הנאשמת לשנים 2003 ו-2004.

המערער נידון ל-32 חודשי מאסר בפועל, ל-15 חודשי מאסר על תנאי ול-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לקנס בסך 80,000 ₪ ולחתימה על התחייבות בסך 100,000 ₪.

החברה נידונה לקנס בסכום של 100,000 ₪.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל ואילו המשיבה (המערערת) מערערת על קולת עונש המאסר בפועל.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא שם דגש על העובדה שהמערער הורשע בעבירות שבוצעו משנת 2000 ועד 2004 ומאז לא עבר כל עבירות, לא שם דגש על נסיבותיו

עמוד 1

האישיות של המערער שהוא אדם מבוגר ואב למשפחה מרובת ילדים, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית משפט קמא וצורף להודעת הערעור, ולא שם דגש על נסיבות ביצוע העבירות שבוצעו בתקופה ספציפית נקודתית.

ב"כ המערער טוען כי המערער נכנס לקשיים כלכליים שבעקבותיהם הוכרז כפושט רגל ונקלע לאיומים מעבריינים שהכריחו אותו לבצע את העבירות נושא גזר הדין.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי בית משפט קמא התעלם מהתסקיר החיובי של שירות המבחן וההמלצות הכלולות בו בהתחשב בגילו של המערער ומצבו הרפואי.

ב"כ המשיבה (המערערת) טוען בהודעת הערעור כי בית משפט קמא שגה כאשר גזר את עונשו של המערער לפי הרף התחתון של מתחם הענישה שקבע, למרות הסכום הגבוה של המע"מ שלא הועבר לשלטונות המס, כאשר ייחס משקל יתר לנסיבותיו האישיות של המערער ולא נתן את המשקל הראוי לחומרה היתרה במעשיו.

לטענת ב"כ המשיבה, בית משפט קמא שגה כאשר לא אימץ את מתחם הענישה בין 4 ל-5 שנים שהוצע על ידי המערער בפניו וכאשר לא נתן משקל הולם לעובדה שסכום המחדל הכללי לא הושב על ידי המערער ואין כל סיכוי שהכספים יושבו.

כמו כן טוען ב"כ המשיבה שבית משפט קמא שגה כאשר שקל לקולא את מצבו הכלכלי והמשפחתי של המערער שכן נקבע בפסיקה כי כאשר מדובר בעבירות מס, אין למצב כלכלי ונסיבות אישיות כדי לגרום להקלה בעונש, כפי שהקל בית משפט קמא עם המשיב.

עיון בגזר הדין נושא הערעורים מעלה כי בית משפט קמא הביא את האמור בתסקיר שירות המבחן ואת טיעוני הצדדים לעונש ועמד, ובצדק, על החומרה שמייחסים בתי המשפט לעבירות מס ולעבירות בחשבוניות פיקטיביות, שהן רעה חולה, במיוחד.

בית משפט קמא אף לא התעלם מהפסיקה לפיה אין בנסיבות אישיות קשות, כמו אלה שנטענות לגבי המשיב, כדי למלט אותו מריצוי עונש מאסר בפועל ומענישה מחמירה, שכן הוא פגע בערך החברתי של שיוויון בנטל המס ובבטחונם הכלכלי של הציבור, במיוחד בהתחשב בסכום הגבוה שלא הועבר על ידי המשיב לקופה הציבורית.

בית משפט קמא התייחס לפסיקה שהובאה בפניו על ידי ב"כ המערערת וקבע כי עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת הוא מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דנן, תוך שאינו מתעלם מכך שהעבירות בוצעו במהלך 4 שנים.

חרף האמור לעיל, קבע בימ"ש קמא את מתחם הענישה ההולם לעבירות נושא גזר-הדין בין 36 חודשי מאסר ל- 54 חודשי מאסר ובכך, בכל הקשור לקביעת הרף התחתון של מתחם הענישה, שגה בימ"ש קמא שכן הוא לא התחשב במידה הראויה בנסיבות ביצוע העבירות של קבלת החשבוניות הפיקטיביות על ידי המערער, גם אם נתעלם מאי הגשת שני מאזנים שנתיים.

כך גם אם ביהמ"ש קמא אבחן בין המקרה והמערער נושא גזר-הדין לבין המקרים שהובאו בפניו על ידי ב"כ המשיבה, שכן על פי ההלכה הפסוקה כאשר מדובר בעבירות של קבלת חשבוניות פיקטיביות בסכומים כה גדולים כפי שקיבל

המערער ובאופן שיטתי במשך 4 שנים, הרי מתחם הענישה צריך להיות, ככל שמדובר ברף התחתון, גבוה מזה שנקבע על ידי בימ"ש קמא.

אף אנו איננו מקלים ראש בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, במיוחד כאשר את חלק מחלופי הזמן יש לזקוף לחובתו של המערער, וכאשר מדובר בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הרי ביהמ"ש קמא ייחס משקל יתר לאותן נסיבות, כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן, כאשר מדובר בעבירות מס שבהן האינטרס הציבורי גובר על האינטרס האישי של מי שמבצע אותן, במיוחד כאשר מדובר בקבלת חשבוניות פיקטיביות.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאנו מתעלמים מהכלל לפיו ערכאת ערעור איננה ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, אנו דוחים את ערעור המערער בעפ"ג 44979-09-13 (בימ"ש המחוזי מרכז-לוד) ומקבלים את ערעור המשיבה (המערערת) בעפ"ג 33933-10-13 (בימ"ש מחוזי מרכז-לוד) כך שהמאסר בפועל שהוטל על המערער על ידי בימ"ש קמא, יוחמר ויעמוד על 42 חודשי מאסר בפועל.

המערער (המשיב) יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 23.2.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער (המשיב) לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

המערער ימציא ערבות עצמית וצד ג' על סך 25,000 ₪ במזכירות בימ"ש זה תוך 72 שעות, ואם לא ימציא ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס.

באם המערער לא יתייצב לריצוי עונשו, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס.

ניתן והודע היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער (המשיב).

אהרון מקובר, שופט

**אברהם יעקב, שופט
סג"נ**

**אברהם טל, שופט, סג"נ
אב"ד**